

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Elgaard er meget forbavset over, at jeg har fremsat en udtalelse om, at sanktioner mod Kina uvægerligt fører til krig og spørger, hvor jeg ved det fra, og så insinuerer han, at jeg skulle have fået mine oplysninger hos general Mao eller hos marskal Stalin. Nej, ærede medlem, det siger min sunde fornuft mig, og jeg ville tro, at der også i det ærede medlems parti og i andre partier er så megen sund fornuft, at man ved, hvilken risiko man løber. Jeg har sagt, hvad min opfattelse er, og jeg har stillet spørgsmålet til udenrigsministeren, som imidlertid er vejet udenom at besvare det.

Det ærede medlem hr. Rasmus Hansen rejser igen det spørgsmål, hvor store styrker Sovjetunionen har, og fastslår, at den har den største militære styrke i Europa. Det kan vel ikke forbavse nogen, eftersom Sovjetunionen er langt det største land i Europa. Jeg kender ikke tallene på styrkerne, men hvis man efter de tal, der opgives, vil undersøge de militære styrker i forhold til befolkningstallene og arealerne, så er der absolut ikke den overvægt, som det ærede medlem giver udtryk for. Som sagt, hvis det ærede medlem ønsker at få oplysninger om, hvor store de militære styrker i Sovjetunionen er, kan han gå ind for forslaget om de fem stormagters nedrustning. Derved vil han få lejlighed til at konstatere, hvor store styrker der findes i Sovjetunionen.

Dernæst talte det ærede medlem om den påståede oprustning i Østtyskland og anførte som bevis noget om fiskerbåde i svenske havne. Jeg synes, det var en tyndbenet historie. Kom hellere med den om de flyvende tallerkener, den er der trods alt mere hold i. (Munterhed). Ja det synes jeg, selvom det er meget lidt.

Formanden: Tiden for en kort bemærkning er udløbet.

Alfred Jensen: Nå ja, men inden jeg går ned vil jeg gerne sige til den højtærede minister, der sagde noget om, at mine og andre partikammeraters udtalelser bærer præg af at være „made in Russia“, at der er et gammelt ord, der siger: Tyv tror, at hvermand stjæler.

Endelig vil jeg gerne sige, at det valg, der fandt sted den 5. september, ikke var en stillingtagen fra det danske folks side hverken til det spørgsmål, der her foreligger, eller til Atlantpagten. Der var mange, mange flere problemer, der var draget ind, og vil man have et klart udtryk for.....

Formanden: Tiden er udløbet.

(Kort bemærkning).

Fuglsang: Jeg vil gerne for at undgå misforståelser ganske klart udtrykke min stilling til problemet oprustning af Tyskland, det være sig øst som vest. Den er i overensstemmelse med det, de store statsmænd undertegnede i Potsdam: vi er for demilitarisering af Tyskland, det være sig øst som vest.

Så vil jeg for fremtidens historieskrivnings skyld spørge det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, om han er i stand til klart at tilkendegive, hvorledes han denne gang stiller sig til en genoprustning af Vesttyskland under Hitlers gamle generalers ledelse. Det vil være rart, om det ærede medlem giver et klart svar og ikke smyger sig udenom.

(Kort bemærkning).

Bøgholm: Der kan ikke let blive uenighed mellem det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og mig om, hvad det ærede medlem har skrevet, for det fremgår tydeligt nok af „Politiken“, som det ærede medlem læste op af. Det, jeg polemiserede imod, det, der for mig var den afgørende fejl ved det ærede medlems vurdering, var, at det ærede medlem konkluderede i følgende — jeg beder om formandens tilladelse til at læse en sætning —:

„Deri ligger det dybt alvorlige for et lille land, der binder sig til en alliance i 20 år.“

Her anføres med andre ord eksemplet Czekoslovakiet som et advarende eksempel for os i denne situation, idet man må forstå det således, at det ærede medlem mener, at i Münchendagene opdager de czekiske statsmænd og ledere, at den politik, der har været ført, nemlig alliancepolitikken, har været en urigtig og uklog politik. Så er det, jeg vil spørge det ærede medlem: Hvis der ikke havde været alliance, havde Czekoslovakiet da stået bedre? Stillede alliancepolitikken Czekoslovakiet ringere i tiden omkring München? Det ærede medlem må indrømme, at således forholdt det sig ikke. Hvis Czekoslovakiet havde stået uden alliance, havde det så sandelig ikke stået stærkere overfor Tyskland. Fejlen i München var, som jeg tillod mig at sige i eftermiddags, ene og alene det forhold, at Vesteuropa ikke var eller ikke mente sig stærkt nok til militært at komme Czekoslovakiet til hjælp. Det er på denne baggrund, jeg må have lov til at sige til det ærede medlem, at jeg synes, det eksempel, det ærede medlem valgte,